

YAZ TATİLİNDE ÇOCUKLARIMIZI BOŞ ZAMAN HASTALIĞINDAN KORUYALIM.

Boş zaman hastalığı da zararlı alışkanlıklar gibi bağımlılık arz eden bir hastalıktır. Buna bir nevi tembellik hastalığı da diyebiliriz. Öğrenci ise ders çalışmaz, kitap okumak bu tip öğrenciler için bir Çin işkencesidir. Büyükler ise iş beğenmezler, buldukları işlerin ücretine “Bu kadar paraya çalışılır mı?” diyerek ücreti beğenmezler. Evlerde bilgisayar başında yaşlı annesine, “ su getir, çay getir!” diye talimat verirler. Çay, kahve su ayağına gelmezse “ Beni doğurdunuz bana bakmakla sorumlusunuz” diyerek annesine bağırır -çağırır evlatlar olamaz demeyin. Bunları seminerlerimde göz yaşı akıtan annelerin bizzat ağzından dinliyorum.

Geçen gün Manisa Elektronik Odası Başkanı Sayın Mehmet Üzen’in sanal Medyadan bir paylaşımına rastladım: “ Sayın veliler yaz tatilinde çocuklarınız için iyi bir esnaf bulun. Çocuğunuzu çırak olarak verin. Hayat kavgasını görsün, ekmek parası nasıl kazanılır öğrensin, insanı tanısin, yerleri süpürsün camları silsin, müşteri karşılamayı ve insanlarla ilişkiyi, tevazuyu öğrensin. Hiçbir okulun öğretemediği bu bilgileri, kısacası ç hayata bakışı öğrensin.” Mehmet Üzen - Manisa Elektronik Odası Başkanı. Nitekim Esnaf odaları Genel Başkanı Sayın Bendeve Palandöken de Tv. ekranlarında aynı içerikteki ifadelerle velilere çağrıda bulundu.

Bu çağrılar yürekten destekleyen bir eğitimci olarak ben de bu paylaşımlara bir masalla katkıda bulunmak istedim.

Anneler – babalar giyiminizden, kuşamınızdan, lokmanızdan ve en zaruri ihtiyaçlarınızdan kısıntı yaparak çocuklarınızın iyi bir meslek sahibi olmaları için yapamayacağınız fedakârlık yoktur. Her anne- baba gibi ben de çocuklarımın iyi bir meslek sahibi olmaları için fedakârlıklarımı sonuna kadar zorladım. Çok şükür, çocuklarım da beni mahcup etmediler.

Bunun yanında Anadolu’da “ Devlet Baba” diye tabir edilen Devletimiz de vatandaşlarının hasta olmaması için sigara yasağı koyması, sigara içenlerin ve uyuşturucu kullananların kullanmaması ve sigarayı bırakmaları konusunda maddi ve manevi çok büyük cabalar harcamaktadır. Bu konuların yanında gerek devletimizin, gerekse mahalli idarelerin vatandaşlarımızın meslek sahibi olmaları için de büyük gayret sarf etmektedirler. Cezaevlerine girip çıkan biri olarak cezaevlerinde de mahkûm kardeşlerimize meslek edindirmek için Devletimiz, her

türlü kolaylığı sağlamaktadır. Öğretmeninden, temrinlik malzemesine kadar hiçbir maddi yükümlölükten çekinmemektedir. Bu fedakârlıkların da yakın şahidiyim.

“ 1985 yılında Almanya’ya gittiğimde anlatılanlar karşısında ağzım açık kalmıştı.. Doktor bedava, ilaç bedava, anasına, babasına bakana para, özörlüye ve özörlüye bakana para, işsize para. Okuyamayan gençlere meslek edinme kursları ve meslek sahibi olanlara iş kurmak için karşılıksız destek vs.

2025 yılındayız. Devletimiz sosyal devlet anlayışı bakımından bugün birçok Avrupa ülkesini geride bırakmıştır. Konferanslarım dolayısıyla Cezaevlerine sıkça girip çıkan biriyim. Manisa’da tanıdığım bazı mahkum kardeşlerimin cezaevinde edindiğı meslek sayesinde KOSGEP kredisıyla bugün patron olarak etrafında bir çok çalışanı olan işçilerini görüyorum” dediğimde arkamdan mahkumların meslek edindirme kurslarına daha yoğun ilgi gösterdiklerini yetkililerden haber alınca seviniyorum. Demek ki söylenen hiçbir söz uçup gitmiyor. Şimdi mahkûmlar ve öğrenciler tarafından ilgiyle izlenen bu masalı siz okurlarımla paylaşmak istedim. Umarım bu masalımı anneler – babalar da çocuklarıyla paylaşırlar.

Geçmiş yılların birinde bir kral ve bir de kralın evlilik çağında bir oğlu varmış. Günlerden bir gün kral oğluna “ Oğlum bak ben yaşlandım, artık eski takatim kalmadı. Ahir ömrümde senin mürüvvetini görmek isterim. Bak sarayda vezirlerimizin çok güzel kızları var. Onlardan beğendiğın birini kırk gün, kırk gece düğün yaparak saraya bir gelin alalım.” demiş. Ama ne var ki genç prens, saraydan değil de oturduğu kentin varoşlarında bir kulübede yaşayan fakir bir ailenin kızına âşık olmuş. Onunla evlenmek istiyormuş. Ve bu isteğini de babasına söyleyince babası oğlunun bu isteğine karşı çıkarak “ Olur mu oğlum? Sarayda vezirlerin bu kadar güzel kızları varken, saray terbiyesi görmeyen bir kız saraya gelin alınır mı? Halkımız ve komşu memleketlerin kralları bizi kınamaz mı? “ dediğinde, genç prens abayı yaktığı için babasını dinlememiş. “Olursa da ille o olacak” diye tutturmuş. Babası oğluna söz geçiremeyince mecburen “ eh” demiş. Oğlunun gönöl kuşunun konduğu kızın babasına haberciler gönderilmiş. Kızının kralın oğluna istenildiğini haber alan baba sevincinden zıplayarak “ kızım! Kızım” müjde, müjde! Başımıza devlet kuşu kondu. Seni kralın oğluna istiyorlar” dediğinde, güzel ve zeki kız: “ Baba kralın oğlu ne iş yapar onun bir mesleğı var mı”? diye sorar. Baba : “ Kızım kralın oğlunun mesleğı mi olur. Babası ölecek,

yerine o kral olacak. Kralın oğlu neylesin mesleği?” dediğinde. Kız: “Hayır baba ben meslek bilmeyen bir adamla evlenmem” diye diretir. Baba kızını ikna edemeyince gelen habercilere kızının isteğini beyan ederek, kızının razı olmadığını söyler.

Haberciler mutsuz bir şekilde saraya dönerler ve olumsuz cevabı krala ve kralın oğluna iletirler. Kral vazgeçmek istese de oğlu razı olmaz. Sonunda kral, O günlerin geçerli mesleği olan çorap örme mesleğini oğluna öğretilmesini ister. İpler, şişler alınmış, saraya hocalar getirilmiş, kralın oğlu, aşkı uğruna gece gündüz çalışmış ve birkaç haftalık çalışmadan sonra usta bir örgücü olmuş ve ördüğü ilk çorabı aşık olduğu kıza göndermiş.

Kız, kralın oğlunun meslek sahibi olduğunu öğrendikten sonra “ EH” demiş. Davullar, çalgılar çalınmış kırk gün kırk gece düğün yapıldıktan sonra kral oğlunu evermiş. Kralın oğlu muradına kavuştuğundan çok sevinçli, oğlunun sevincini gören kral da çok mutlu olmuş.

Düğünden birkaç ay sonra yaşlı kral herkes gibi fani dünyanın fanisi olarak vefat etmiş. Yerine ise genç kral geçmiş. Her ne kadar babasının vefatı dolayısıyla genç kral üzülse de evliliği, evliliğine mutluluk katmış. Ülkesinde herkesin meslek sahibi olmaları için meslek edindirme kursları açmış, gece gündüz çalışarak halkının da kendisi gibi mutlu olmaları için çalışmaya başlamış. Ama bu arada kontrolü elden bırakmıyormuş. O yıllarda radyo, TV. Olmadığı için kralların sesi ve siması pek bilinmezdi. Dolayısıyla krallar sık tebdil-i kıyafetle halkının arasına karışıyor ve halkının meseleleriyle yakından ilgileniyormuş. Genç kral da tebdili kıyafetle sık sık denetimlerde bulunurmuş. Bir gün korumalarını da almadan ve kimseye haber vermeden denetimi esnasında bir kasap dükkânına köylü kıyafetiyle girmiş. Tam bir şeyler soracak iken kasaba, bastığı yerdeki kapan aniden açılmış ve genç kral büyük bir gürültü ile kendini bodrum katta bulmuş. Bakmış ki karşısında elinde kanlı bıçaklı palabıyık bir adam, tam başucunda dikiliyormuş. “ Neler oluyor burada?” diye sormuş genç kral. Adam alaylı bir ifadeyle “ Ekmek parası kardeş, bizim işimiz de bu. Şimdi seni keseceğim, etini de yukarıda satacağım böylelikle çoluk çocuğumuzun nafakası çıkacak!” demiş. Genç kral, kralım dese de kötü. Belki hiç çıkamayacak. Kısa bir şaşkınlıktan sonra: “ Kardeş! Benim etim ne, budum ne? Beni satıp da ne geçecek eline? Oysa benim çok değerli bir mesleğim var. Her gün sana etimden kazanacağın paranın iki katını kazandırabilirim!” demiş. Sonra uzun uzun örgülerinden, mesleğindeki

maharetinden bahsetmiş ve elinde kanlı bıçak bulunan palabıyık adamı ikna etmiş. Çok geçmeden palabıyık adam, elinde şişler ve iplerle gelmiş köylü kılıklı genç kralın yanına. Genç kral başlamış gece gündüz karın tokluğuna bodrumda çorap örüyor, örülen çorapları da kasap pazarda satıp iyi para kazanıyormuş. Genç kralın adamları ülkede kargaşa çıkmasından korkup, kimseye genç kralın kaybolduğunu söyleyemiyorlar ve bütün aramalarına rağmen de genç kralı bulamıyorlarmış. Genç kralın hanımı da kıyafet değiştirerek semt pazarlarına dalmış. Çorap tezgâhlarını sanki kocasını arar gibi karıştırmış çorap tezgâhlarını. En nihayet bulmuş kocasının elinden çıkan örgü çorapları. Hepsini satın almış. Götürmüş evine teker açmış. Nihayet örgüler arasında Genç kral kocasının “ Hanımım ben filen mahallede filen kasabın bodrum katında tutsak olarak bulunuyorum. Adamlarıma söyle beni buradan kurtarsınlar” notunu bulan akıllı ve zeki kadın, kralın adamlarına notu iletir ve genç kral mesleği sayesinde hem akıllı ve zeki eşine, hem de tahtına kavuşur.

Kral olmak için bilmem çorap örmek şart mıdır? Ama bunu bilen bir kral hem canını, hem saltanatını, hem de evliliğini kurtarmıştır.

Ben de Manisa elektronik odası başkanı Sayın Mehmet ÜZEN ile Genel Başkan Bendevi Palandöken’in çağrılarına yürekten katılarak çocuklarımızın boş zaman hastalığına yakalanmaması, hayatı öğrenmeleri ve insanları tanımaları açısından çocuklarımızın kabiliyeti ve isteği doğrultusunda

- 1- İyi bir esnaf kardeşimizin yanına koyarak hem bir meslek öğrensin, hem de hayatı tanısin.
- 2- Veyahut da evde boş bırakıp sanal medyada çocuğunuzun beynini çöplük haline getirmemek için camilerde açılan kurslara gönderilerek arkanızdan Fatiha okuyacak bir evlat bırakmanızı sağlık veririm.

Atalarımız: “ Duvara dayanma yıkılır, insana dayanma ölür.” demişler. Arkamızda üç vardiyalı çalışan iyi bir fabrika mı, yoksa meslek sahibi iyi eğitilmiş hayırlı bir evlat mı? dersiniz, şüphesiz ki peygamberimizin de tavsiye ettiği gibi meslek sahibi iyi eğitilmiş hayırlı bir evlat. Arkamızda evladımıza iki vadi dolu mal da bıraksak” hazıra dağ dayanmaz.” demiş atalarımız. Bizden sonra çocuklarımızın rezil rüsvaya düşmemeleri ve ayakta kalıp çoluk çocuklarının iase ve ibatası için mutlak ama mutlaka bir meslek sahibi olmaları gerekir.

Önemine binaen yazımı rahmetli Akif’in bir dizesiyle bitireyim:

“ Kim kazanmazsa beş kuruş ekmek parası / Dostunun yüz karası, düşmanının maskarası.

Çocuklarınızın gelecekte dostunuzun yüz karası, düşmanınızın maskarası olmaması için genç kral gibi, çocuğumuzu kurtaracak bir mesleği var mı?
[www.kadir keskin.net](http://www.kadir.keskin.net)